

*Vítáme Vás mezi pěstouny
aneb Máma a táta jsou pěstouni*

*Eliška
a její nová rodina*

Centrum sociálních služeb
Ostrava, o.p.s.

Ahoj, jmenuji se Jana
a tohle je můj brácha Petr. Chceme vám vyprávět
o tom, jak do naší rodiny přišla Eliška.

AHOJ!

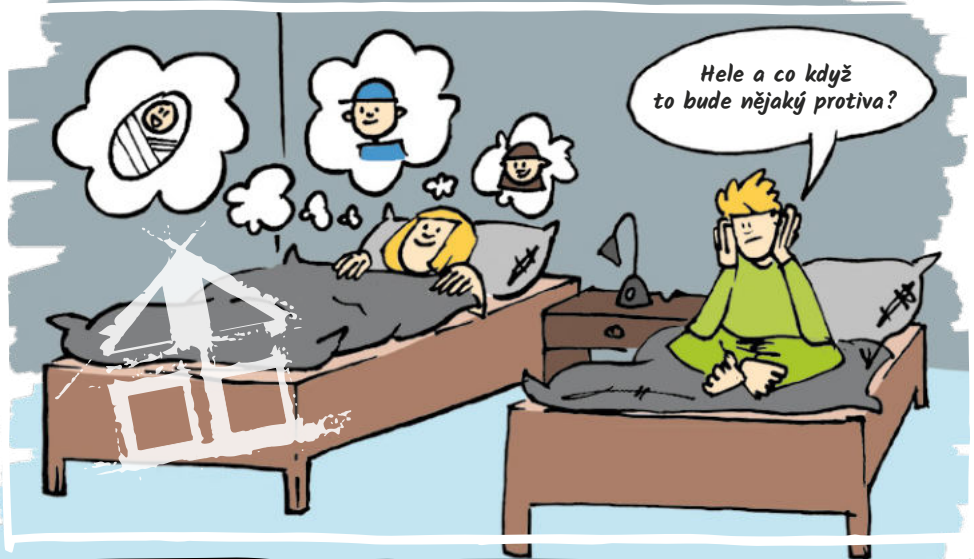

Na.... Tlapko,
šunková,
to si pochutnáš.

Do naší rodiny patří máma, táta, můj brácha Petr, já a pes Tlapka. Petr chodí už do šestky a já do čtvrté třídy, společně všichni máme moc rádi výlety na hrady nebo na rozhledny, jezdíme na vodu. A taky máme rádi pizzu. Vždycky si užijeme spoustu legrace a často s námi jezdí i moji nebo Petrovi kamarádi ze školy.

Jednou nám máma doma vyprávěla o svojí nové kolegyni v práci, která si adoptovala malého chlapečka. Celý večer jsme si pak povídali a představovali si, jaké by to bylo, kdybychom fakt měli ještě jednoho sourozence.

Jednou večer se nás máma s tátou zeptali, co bychom tomu řekli, kdyby nám opravdu ještě pořídili sourozence. V první chvíli jsme s Petrem řekli jednohlasně a nadšeně "JO!". Potom mi to ale vrtalo hlavou, nemohla jsem dlouho usnout.

Potom se dlouho nic nedělo. Máma s tátou se šli poradit na úřad a tam jim sociální pracovnice vše vysvětlila a přišla se podívat i k nám domů. Máma s tátou začali chodit do kurzu, kde si společně s dalšími rodiči povídali o tom, jaké to je přijmout nevlastní dítě do rodiny.

Mě s Petrem se také paní psycholožka ptala, co na to říkáme a měli jsme namalovat obrázek našeho nového sourozence a napsat mu nějaký vzkaz.

Jmenuje se Eliška, můžete se za ní jet podívat na návštěvu do dětského domova v Loučkách...

A můžeme vzít i děti?

Bude lepší, když na první návštěvu přijedete bez dětí, ať toho na Elišku není moc.

Jednou mámě volala paní z Krajského úřadu, že bychom si mohli k nám vzít pětiletou holčičku.

Tak jo a potom učešeme tu panenku.

Chceš? Já tě budu houpat.

A já pak učešu tebe.

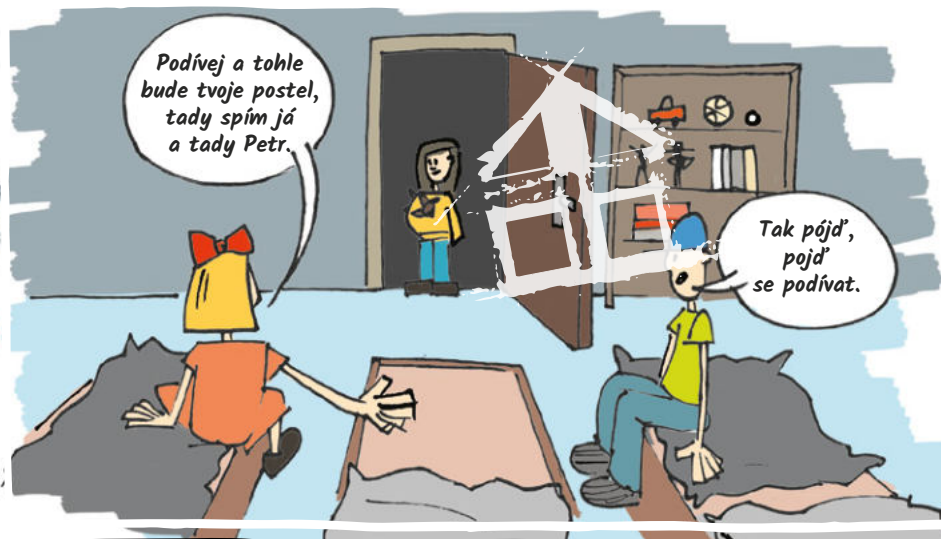
Na druhou návštěvu už nás vzali s sebou, Eliška se nám hned líbila a my jí asi také, protože by s námi jela domů nejraději hned.

Ták děti, za chvíličku
dáme svačinku a potom
půjdeme spinkat.

Rodiče nám vyprávěli, že Eliška to neměla v životě snadné. Mamince se narodila dříve, než se miminka mají narodit, a proto musela být dlouho v péči lékařů. Navíc její maminka byla moc mladá a nechala Elišku v porodnici a nestarala se o ni. Bohužel se nenašel nikdo jiný, kdo by o ni mohl pečovat, a tak se o ní postarali nejdříve v kojeneckém ústavu a potom v dětském domově.

Podívej a tohle
bude tvoje postel,
tady spím já
a tady Petr.

Tak půjd',
půjd'
se podívat.

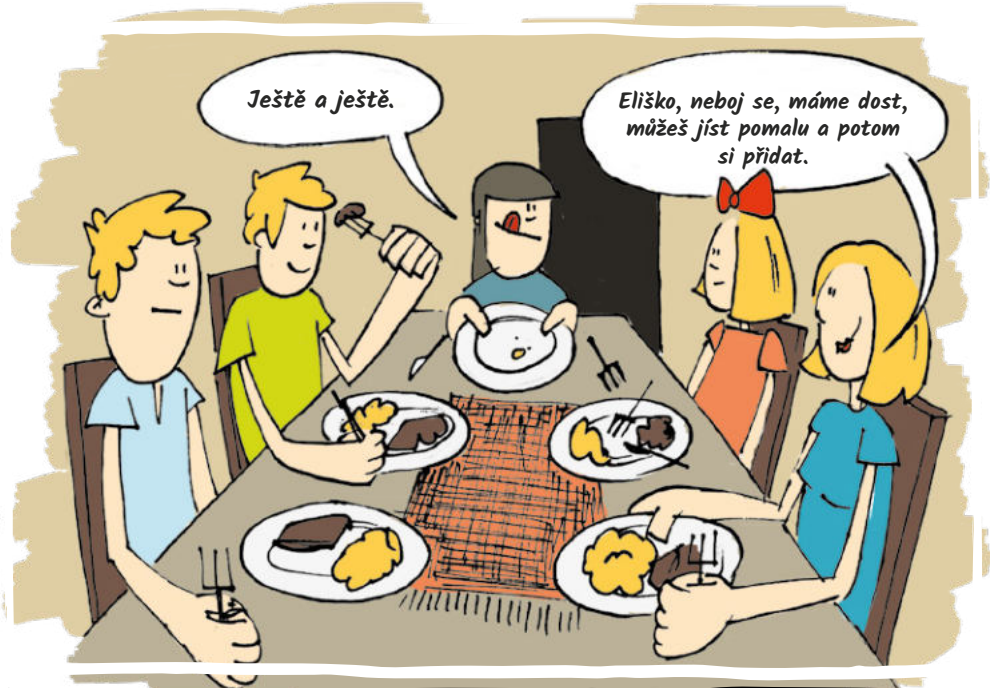
Pak konečně přišel ten den, kdy jsme si jeli pro Elišku a kdy jsme ji přivezli poprvé k nám domů. My s bráchou jsme se nejvíc těšili na to, až Elišce ukážeme nově zařízený pokoj. Eliška byla ale nějaká zaražená a zamlklá.

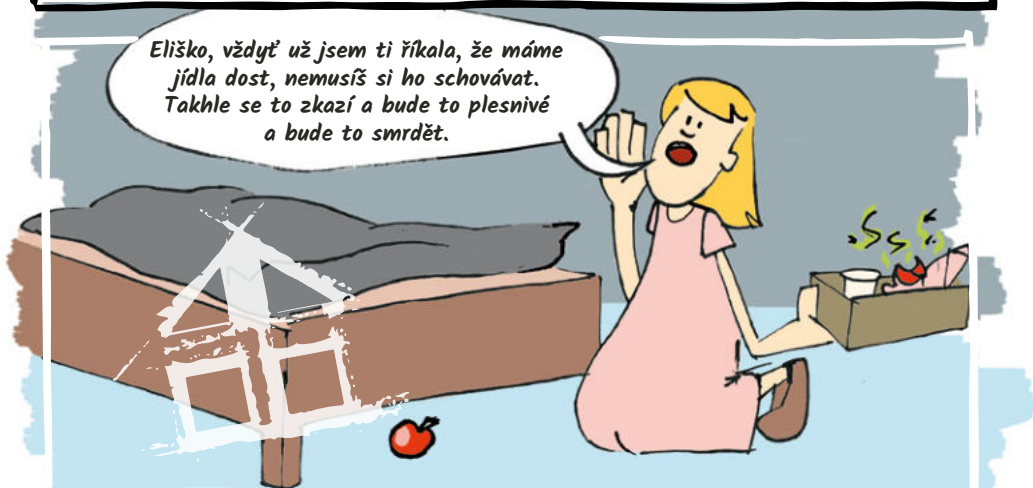
Ze začátku jsme byli s bráchou na Elišku zvědaví a natěšení, rádi bychom si s ní hráli, ale vypadalo to, že Eliška si vybrala mámu. Chtěla být jen s ní, všechno s ní dělat, všude chodila za ní a ujišťovala se, že může.

Taky jsme Elišce docela špatně rozuměli, protože říkala špatně S a R. Máma s tátou s ní začali chodit na logopedii a Eliška se začala zlepšovat.

V naší rodině se dost mlsá. Já mám ráda hlavně lízátka, Petr s mámou je na čokoládu a táta má zase rád chipsy. To jsme ale nevěděli, jak při chuti bude Eliška! Vypadalo to, že je neustále hladová.

Taky jsme po dvou týdnech objevili Eliščinu tajnou skrýš pod postelí, kde si skladovala zbytky koláče od snídaně nebo i jogurt. Maminka jí vše trpělivě vysvětlovala. Vypadalo to, že tomu Eliška rozumí, ale další týden jsme našli jinou skrýš.

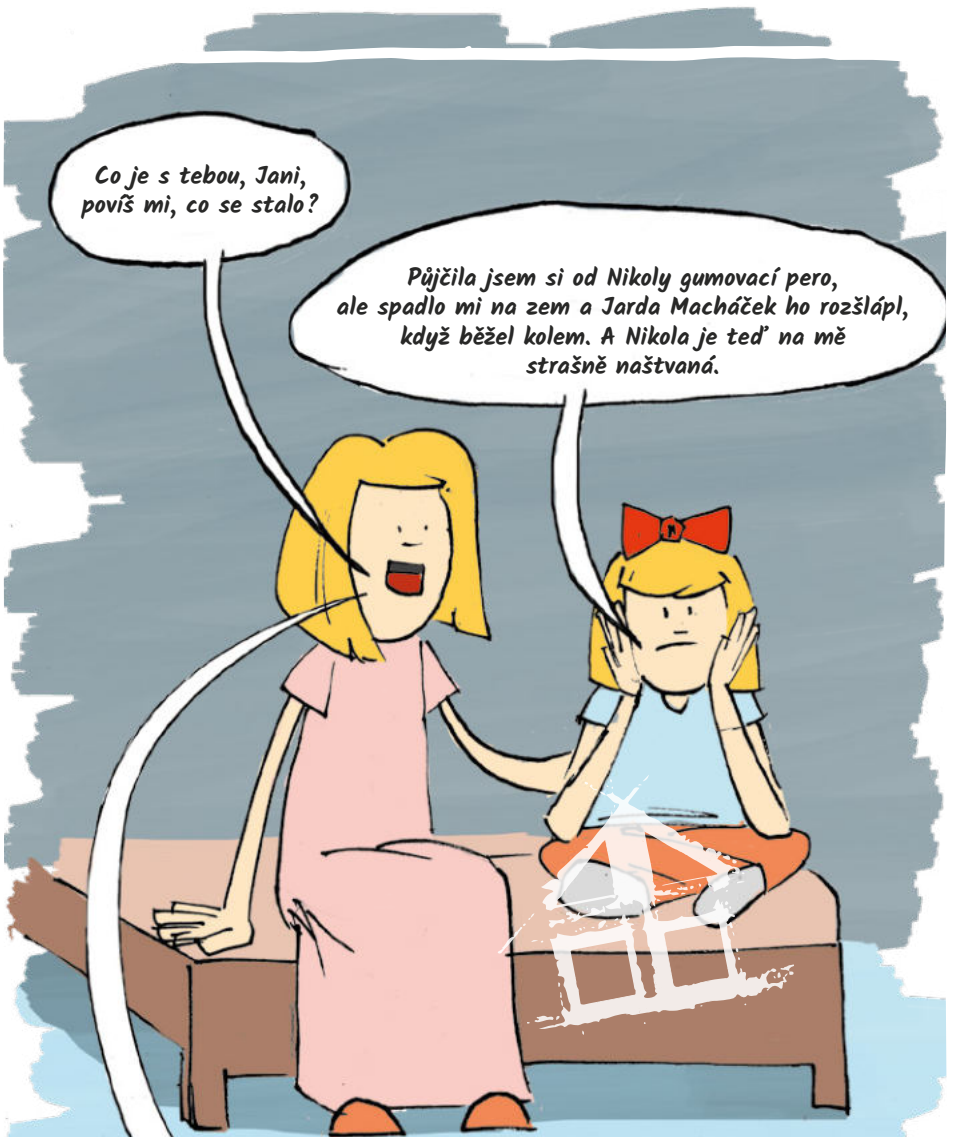

Přestože Eliška byla jinak moc hodná, tak tohle mámu a tátu dost štvalo. Když byla u nás na návštěvě paní Marta z Náhradní rodinné péče, tak nám vysvětlila, že to Eliška nedělá naschvál.

Když k nám Eliška přišla, snažili se jí naši co nejvíce věnovat, aby si u nás brzy zvykla. Já jsem se pohádala s nejlepší kamarádkou, ale bála jsem se to mámě říct, protože by jí určitě připadalo, že to není důležité.

Co je s tebou, Jani,
povíš mi, co se stalo?

Půjčila jsem si od Nikolý gumovací pero,
ale spadlo mi na zem a Jarda Macháček ho rozšlápl,
když běžel kolem. A Nikola je teď na mě
strašně naštvaná.

Vím, že jsi to neudělala naschvál.
Asi by pomohlo, kdybychom Nikole koupili nové pero,
co myslíš?"

Máma ale poznala, že se něco děje a večer za mnou přišla. Nakonec jsem mámě všechno řekla a ona mě ujistila, že jsem pro ni moc důležitá a poradila mi, jak se s Nikolou usmířit. Byla jsem moc ráda, že jsem jí to mohla říct a že to pro mámu nebyla prkotina.

Takový nepořádek, ani boty si neočistí.

Zase tolik křičí a ani neumí pozdravit.

A víš Janičko, že byste mohli mít víc peněz a jet k moři, kdyby si rodiče nevzali tu holčičku z domova?

Na shledanou.

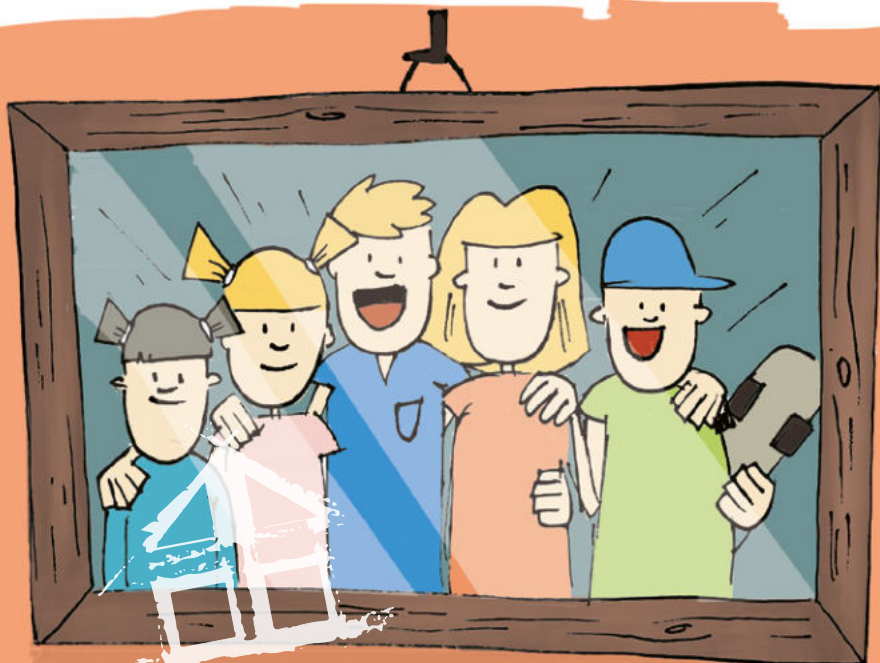
Příště půjdeme zadním vchodem.

Na víkendy jsme často jezdili navštívit babičku a dědu do Hořtic a tam se Elišce moc líbila a Eliška se taky moc líbila babičce a dědovi. Zato naše sousedka paní Blažková si na to nějak nemůže zvyknout. Pořád jí něco na Elišce vadí. S Petrem se snažíme paní Blažkové vyhýbat.

Vidím tě,
pašeráku,
odevzdej
zboží!

Paní Marta z Náhradní rodinné péče, která chodí pravidelně Elišku navštěvovat, nás všechny pozvala na víkendovku pro děti a rodiče na chatu na Chlum. Bylo to moc prima, vyráběli jsme sliz a venku potom hráli noční bojovou hru.

Teď už je u nás Eliška přes rok a táta říká, že jsme fakt jako sestry, že jsme si i dost podobné. Už si vůbec nedovedeme představit, že bychom Elišku neměli.

*Zaujal vás příběh a chcete se dozvědět více informací o péstounské péči?
Podívejte se třeba na tyto internetové stránky:*

jsi dítě?

www.pravonadetstvi.cz

jsi dospělý?

www.pravonadetstvi.cz
www.dejmedetemroдинu.msk.cz
www.adopce.com
www.hledamerodice.cz

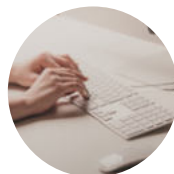
Bydlení

Péče o blízkého

Děti

Vzdělávání

Rodina

Zaměstnání a dluhy

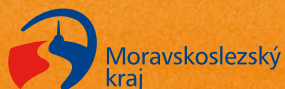
Centrum sociálních služeb
Ostrava, o.p.s.

Kontakt

Náhradní rodinná péče
Tovární 2114/11, 709 00 Ostrava

Tel: 733 714 048, 599 455 163
e-mail: nrp@css-ostrava.cz

www.css-ostrava.cz

Podpořeno z rozpočtu
Moravskoslezského kraje.